

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

In numele crucii

Congresul general al „Agrului“ la Aiud, în ziua de 27 Noemvrie

Aproape nu este săptămână în care să nu cetim, cum se adună înțelepții noroadelor, când la Geneva, când aiurea, ca să pună la cale și să aranjeze celea pământești ale lumii. În acelea conferențe cari costă sumedenii de bani, cei mari vorbesc de refaceri și prefaceri, de desarmări și neagresiuni, de oști și de arme, de negoațe și de valute, parcă întreagă viața omenească n'ar sta decât din guri și din trupuri, cari trebuiesc opoșite și asigurate bine, ca nu cumva unul să înghită cu o îmbucătură mai mult decât celalalt. Am ajuns acolo, că nu se mai ocupă nimenea decât de pântece, de bani și de averi. Cu acestea ne frământăm gândurile și ziua și noaptea. „Inflațiile“ și „conversiunile“ ne pun azi capetele.

Popoarele au început să uite dumnezeieștile cuvinte ale Mântuitorului Isus, care a zis: „*Nimeni nu poate sluji la doi domni, pentru că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va lipi și pe altul va urgisi. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și Mamonei*“ (La Mateiu 6, 24).

Nu cetim niciodată că, la Geneva ori aiurea, delegații națiunilor ar mai „pertracta“ și de evanghelie, de suflet, de cruce și de viața de dincolo de mormânt, care ne așteaptă pe toți, dela mic până la mare. Cu asemenea lucruri nu se ocupă mai marii popoarelor.

Ei nu vreau să bage de seamă, că nu de valute și de conversiuni pătimește astăzi lumea, ci de boală de suflet, de răutate și de lăcomie. Beteșugul cel mare al lumii nu este înafara, ci înlăuntrul nostru. Buba e ascunsă acolo, de unde răsar simțirile și faptele omenești. Nu arma este primejdioasă, ci cugetul care poartă mâna și o face să izbească. Toporul, sabia sau pușca nu sunt rele în sine, ci e stricată inima, sufletul care le întrebunțează rău. În mâna unui nebun sau a unui ticălos, și lingura poate să fie primejdioasă.

Oamenii din zilele noastre s'au de-

partat prea mult de evanghelie și de crucea lui Isus și din acest motiv e atâta răutate și obidă pe pământ. Uităm crucea, ca să putem sluji Mamonei. Mântuitorul zice: „*Drept aceea să nu vă grijiți zicând: ce vom mânca sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca? Căci toate acestea păgânii le caută*“ (La Mateiu 6, 31—32).

Cu adevărat prea s'a întors azi lumea spre păgânătate și nu caută mai întâi împărăția lui Dumnezeu, care singură le adaugă pe toate celea de lipsă.

Când imputerniciții noroadelor își tocesc hainele prin străinătăți, ca să tocmească celea pământești, trebuie să ne cadă atât de bine că mai aflăm porniri cari caută să ne îndrepte privirile și spre împărăția lui Dumnezeu, spre evanghelie și spre cruce. Venerabilul moșneag dela Roma, Părintele creștinătății, de mult își fărâma puterile, ca printr'o mare mișcare a tuturor sufletelor adevărat credincioase, printr'o așa numită „acțiune catolică“, să reintroneze pe Hristos între oameni. Cu alte cuvinte: vicarul lui Isus pe pământ se osârdește ziua și noaptea, cu ajutorul tuturor celor buni, să *încreștineze din nou societatea omenească!*

În acest scop, dela războiu încoace au răsărit pretutindeni societăți creștinești alcătuite din mireni de toată seama și vârsta, cari vreau să slujască crucii și, prin cruce, împărăției lui Dumnezeu, care toate le adaugă. Apusul este plin de asemenea societăți, cari au de scop să schimbe fața lumii, răsturnând pe Mamona din viața oamenilor și intronând crucea pretutindeni. Și roadele nu vor întârzia să se arete.

Ne avem și noi Românii societatea noastră de acest fel. Ea este „Agru“ sau *Asociația generală a Românilor Uniți*. Scopurile ei sunt scopurile crucii, cari se cuprind în două vorbe: *creștinătate pretutindeni!* Agrul vrea mai

ales să intre în toate inimile mărețea lozincă a Sfântului Apostol Pavel, care a zis: „*Nu mă rușinez de evanghelie!*“ Nu mă rușinez de credința și de biserica mea. Iar cine are o credință sfântă, are și neam, are și patrie. Nu poți să fii nici Român bun fără cruce și fără evanghelie.

Astăzi „Asociația generală a Românilor uniți“ își ține congresul anual în orașul Aiud din vatra Mureșului, unde ținutul este din străbuni și românesc și creștinesc. Deasupra măreței adunări falfăie drapelul sfânt al Crucii, cu semnu Părintelui Creștinătății și al strămoșilor dela Tibru.

Dorim izbândă semnelui sfânt care ne-a ocrotit neamul prin secolii și ne leagă cu împărăția lui Dumnezeu, care toate le adaugă nouă!

Un început frumos la Blaj

Societățile culturale din Blaj, în frunte cu Despărțământul „Astrei“, Reuniunea Femeilor și Casina Română, au luat hotărârea să înceapă un șir de *șezători culturale-artistice*, cu scopul de a se strânge și mai mult legăturile sufletesti între păturile societății blăjene. Astăzi, când necazurile de toate zilele și uneltirile dușmanilor de peste hotare se întăresc zi de zi, este o datorie patriotică să ne strângem tot mai mult rândurile, să fim *un cuget și o simțire!*

Cea dintâi șezătoare românească a societăților din Blaj s'a ținut în ziua de 21 Noemvrie la ora 5 după masă, în localurile Casinei Române. S'a adunat un public foarte numeros și ales, încât sălile casinei s'au dovedit prea strâmte. Foarte frumos s'a prezentat în deosebi profesoria, în frunte cu tot ce are Blajul mai ales.

Programul șezătorii culturale l-a deschis Rev. Dr. Ioan Coltor președintele casinei, fost ministru, care a adresat celor de față foarte călduroase cuvinte de unire și de frăție. Doamna Prof. Emilia Hopârtean a vorbit cu multă căldură despre portul național și frumseța artei noastre, arătând și prin costumul minunat pe care-l purta, ce frumos ar șade doamnelor din toată țara, să poarte la ocazii costumul românesc. Același lucru îl arătau și celealalte strălucite podoabe românești cari au fost expuse la această șezătoare în sălile casinei.

Celealalte puncte din program au fost susținute de către dd. *Celestin Cherebeteu* și *S. Iodufia*, profesori de muzică, precum și de d-șoarele profesoare *Olga Spantol*, *Cornelia Baltă* și *Ana Spaniol*, cari au stors aplauze adânc simțite.

După program publicul a mai petrecut im-

preună câteva jumătăți de ceas, în convorbiri prietenești, gustând cu plăcere din prăjiturile pe cari le-au oferit doamnele din comitetul Reuniunii, în favorul fondurilor celor trei societăți. A fost o seară plină de frumusețe și de sinceră apropiere sufletească. Publicul blăjan așteaptă cu nerăbdare și alte asemenea șezători românești, menite să ne strângă rândurile!

Cronicar

P. C. V. Maria ne mântue de iad

(După P. Kasimir Riedl S. I.)

Mama întotdeauna își iubește copilul ei; dar mai mult se vede și apare iubirea ei atunci, când copilul ei e în vreo primejdie. Inima ei de mamă nu e capabilă să suporte starea aceea primejdioasă, în care se află copilul ei și tocmai pentru aceea cearcă pe ori ce cale și cu prețul supremei jertfiri de sine, să-și mântue copilul din ghiarele piericunii. P. C. V. Maria văzând pericolele, cari amenință sufletele noastre, ne l-a sub ocrotirea Ei, se întrepune pentru noi la Dumnezeu și la Fiul Ei cel sfânt; pentru aceea o și numește Biserica noastră: ajutorul creștinilor și ocrotitoare celor păcătoși.

Intr'un anuar al călugărilor cistercitenzi citesc următoarele: În Limavițe trăia o doamnă, care a dus o viață foarte blândă și temătoare de Dumnezeu; a făcut fundațiuni mari și a ajutat foarte mult pe cei săraci, postea cu asprime, se ruga foarte mult, iar în lume trăia, ca și cum ar locui într'o mănăstire. În tinerețea ei, a căzut într'un păcat mare, pe care însă l-a tălnut în fața oricui, pentru rușinea

ce l-ar fi cauzat. Din cauza aceasta se spovedea numai așa de măntuială, deși în decursul spovedaniei plângea și arăta o mare părere de rău pentru păcatele ce le mărturisea. Deodată a căzut într'o boală grea și a murit fără de-a fi primit merindea vieții de vecl, adevăta sfânta Cuminecătură.

Fiindcă o fată dea ei era măritată și locuia departe, au trecut câteva zile, până când a sosit și ea, ca să fie de față la înmormântarea mamei ei. Sosind și fiica ei, care s'a tânguit și bocit cu amar asupra corpului rece al mamei ei, deodată s'a întâmplat o mare minune, mama ei s'a trezit și-a ridicat capul și astfel îi zise fiicei ei: „Nu te teme și nu mai plânge, fiindcă eu trăesc“. A poruncit deci ca de pe catafalc să fie luată și așezată în pat; după aceea s'a ridicat în sus și a trimis după preot și când a venit păstorul ei sufletească, și-a mărturisit toate păcatele ce le-a săvârșit în viața ei și păcatul acela, pe care până acuma l-a tălnut întotdeauna. Lăfându-se vestea acestei întâmplări minunate prin întreg ținutul acela, au alergat foarte mulți la casa ei, ear ea îi vorbi mulțimei în felul acesta:

„Eu, sărmana păcătoasă, trăind în lume printre oameni, pentru faptele mele cele bune și pentru viața mea cea blândă, în ochii lumii apăream ca o femeie nevinovată, fără de păcate; în fața lui Dumnezeu însă mă tăvăleam în cel mai mare păcat de moarte. Dumnezeu a orânduit și învață prin Biserica Lui, că săvârșind omul păcate, el nu se poate mântui fără de-ași mărturisi aceste păcate, ear eu nenorocita deși mi-am mărturisit alte păcate, un păcat însă, pe care l-am săvârșit în tinerețea mea, fiindcă îmi era rușine, nu l-am mărturisit niciodată și din motivul acesta toate faptele mele cele bune erau fără de nici un rod, nu erau primite înaintea lui Dumnezeu. Este adevărat, că acel păcat eu zilnic îl mărturiseam înaintea icoanei P. C. V. Maria, pentru ca pentru acel păcat să nu fiu îndepărtată pentru totdeauna de lângă Preabunul Dumnezeu. După moartea mea însă am fost încunjurată din toate părțile de duhurile cele rele, cari mi-au spus în față

toate păcatele mele și mă loveau și mă trăgeau spre chinurile cele veșnice.

Între astfel de împrejurări mi-am îndreptat rugăciunile mele spre P. C. V. Maria, ca să-mi fie milă de serva Ei, care se află într'o mare nenorocire. Ca o auroră de dimineața, așa a apărut deodată P. C. F. Maria, a alungat de acolo duhurile cele rele și astfel a zis către Fiul Ei cel sfânt: O, fiul meu! Eu implor îndurarea Ta, nu lăsa să piară în mâinile diavolului sufletul acela, care în fața chipului meu și-a deplâns atât de mult păcatele, săvârșite în viața pământească. — Tu ști bine, o, Maica, mea! îi răspunse Isus, — că fără de spovedanie nici un păcătos nu se poate mântui. „Fiul meu, zise P. C. F. Maria, la Tine toate sunt cu puțință, nu mă rușina pe mine în fața acestui suflet, care și-a pus în mine toată nădejdea și încrederea și prin faptele cele bune l-a silit să-și câștige îndurarea Ta și fiindcă Ea acuma după moarte nu se poate spovedi, pentru aceea eu voesc, ca sufletul ei să se întoarcă în trupul ei, pentru ca ea să-și poată spovedi toate păcatele și murind earăși imediat, în modul obișnuit, să poată dobândi milostivirea mea ... Și atunci Ingerul cel bun mi-a condus sufletul mei în trupul meu. Acum mi-am mărturisit acel păcat și sunt nevoită să mă întorc înapoi, pentru ca să laud mărirea lui Dumnezeu. Zicând acestea, și-a plecat capul, și-a făcut cruce și și-a dat sufletul în mâinile Ziditorului.

Cât de mare este numărul acelor, cari nu-și mărturisesc cu toată sinceritatea păcatele lor și voesc să câștige îndurarea lui Dumnezeu numai prin post, rugăciune și fapte bune. Asta însă nu se poate în felul acesta numai, fiindcă Mântuitorul nostru pentru aceea a instituit Taina Spovedaniei, pentru ca oamenii prin aceasta Taină sfântă să micșoreze mânia lui Dumnezeu și prin aceasta să se împace cu Dumnezeu și din acest motiv mai curând revine sufletul în trup, decât să se poată mântui fără de spovedanie.

Oare voi încă voiți să vi-se întâmple, sau așteptați o astfel de minune? Vă gândiți poate

Foița „UNIRII POPORULUI”

Pruncia și tinerețea Mitropolitului Alexandru Șterca Șuluțiu

Un capitol din „Viața și Faptele Mitropolitului Șuluțiu” pe înțelesul tuturor

(urmare)

De Alex. Lupeanu-Melin

Casa pustie și-a umplut-o curând cu 5 nepoți orfani, fetițe și băieți, carora, ca un părinte bun, le-a purtat de grijă și i-a ocrotit până în sfârșit. Cu vremea, numărul orfanilor adunați de inima milostivă a preotului Șuluțiu a crescut până la unsprezece! Mamă îngrijitoare le-a fost o soră văduvă a preotului iar dânsul „tată” crescător. Dumnezeu l-a răsplătit deci pentru dureroasa pierdere a soției sale și l-a dăruit cu o familie cu mult mai numeroasă decum ar fi putut nădăjdui. Avea cine să-i mângâie zilele de preot văduv și să-i înveselească ograda. Preotul Șuluțiu i-a și iubit pe toți cei 11 orfani ca pe copiii săi, i-a purtat prin școli pe unii și le-a dat tuturor un modru de trai și o pită, iar pe fete înzestrându-le și măritându-le. Ca un tată adevărat. L-au și binecuvântat acești nepoți și nepoate întregă viața lor. Și dacă Dumnezeu l-a ridicat mai târziu pe preotul Șuluțiu să fie purtător de grijă peste o întregă turmă de creștini, fără îndoială rugăciunile acelor orfani și-au avut și ele partea lor de ascultare la tronul cerească. Șuluțiu a

fost și preot și tată de familie, prin urmare avea să cunoască mai bine decât oricine greutățile și năcazurile popilor românești din țara Ardealului. Și cu adevărat rar arhiereu am avut noi Români în toate vremurile, care să fi avut o inimă mai înțelegătoare și mai miloasă ca Mitropolitul Șuluțiu. El s'a ridicat de jos, chiar dela prescură și dela molitvelnic, dela greutăți familiare, și știa ce însemnează truda și amarul satelor românești pe cari le-a păstorit ca preot, ca vlădică și ca mitropolit.

Tinărul preot, lăcuindu-se astfel de singurătate și de pustiu din casa parohială, s'a dat cu totul bisericii și poporenilor săi. Curajul și dorul de muncă și-l sporia cu slujbele de aproape fiecare zi, pe cari le făcea la sfântul altar, unde își răcoria sufletul și-și alina durerile îndurate.

Durerile sale au și amuțit de grabă, căci căutând în jur de sine a găsit mult mai multe și mult mai grele suferințe la nenorocii munteni pe cari îi păstoria.

Bieții Moți din Bistra și din întreg ținutul munților până la Zlatna și pe Arieș la vale până spre Turda, fură siliți după revoluția lui Horia să facă, în afară de celealalte îndatoriri iobăgești, tot ei și stânjinii de lemne pentru schimbătoarea de aur dela Abrud și a oficialilor de-acolo, cum și pentru cohurile dela Ofenbaia și dela Zlatna. Mai erau apoi îndatorăți să și cărușască aceste lemne, cu carările și cu vitele lor, să ducă scânduri la depozite și să poarte vinurile fiscoșești pe la toate pivnițele erariale (impărătești), cari trebuiau

să fie totdeauna pline, spre îndestularea domnilor cu gătlejuri pururea uscate și largi.

O mai cumplită robotă pentru munteni decât facerea și cărușia stânjiniilor de lemne, nici gândi nu se poate. Fiecare familie era datoare să facă și să coboare din munte câte 2 până la 8 orgii □ de lemne de foc, primind în schimb 12—20 creștari de orgie, fără întrebare dacă pădurea este aproape sau la două zile depărtare de comună, prin munți și huceșuri pustii. Merindea cădea tot în grija robotașului.

Lemnele trebuiau tăiate întâi și făcute stânjini, apoi coborâte la văi pe jilipuri seci, pe cari tot muntenii erau datori să și-le facă. Darea lemnelor pe jilipuri se făcea iarna, când locul e înghețat și lunecos.

Iată ce citim despre aceste suferințe ale nenorociiților Moți:

„În munca aceasta amară, care era mai grea decât facerea cărușii în Egipt, înzestrându-bieții munteni în munții cei înalți în zăpadă și în omături câte de 1—20 orgii de înalte, nu odată un cap de familie sau un colon (iobag), în gerul cel mai mare era silit a petrece dela 2—6 săptămâni până ce-și putea cvantul (numărul stânjiniilor) și-și impus (poruncit) a și-l arunca și isprăvi cu aruncatul pe jilip în jos.

„În munca și truda aceasta amară, în gerul cel mai crâncen și în munții cei mai înalți, depărtați câte de 1—3 zile dela casele și dela familia sa (pe care cu săptămânile nu o puteau vedea), la câți nu le-au degerat urechile.

că precum aceasta femeie, tot astfel și voi vă veți putea mărturisi și după moarte?! O, nu vă cugetați la astfel de lucruri și nu amânați depe o zi pe alta întoarcerea voastră! Până ne mai permite timpul, trebuie să poftim, să ne rugăm fierbinte, să împărțim daruri săracilor și înainte de toate, trebuie să rugăm pe Cea mai sfântă Vergură, pe Fecioara Maria, să ceară Fiului Eternare păcatelor noastre pentru părerea de rău desăvârșită, ce izvorește din inimile noastre, pentru ca noi — Doamne apără-ne — să nu murim, fără de a ne fi spovedit păcatele noastre.

P. C. F. Maria, Tu ești cea mai curată Fecioară și Mama noastră cea mai bună, Tu ești părtinitoarea noastră și ocrotitoarea celor păcătoși. Născătoare de Dumnezeu, noi alergăm sub scutul Tău ocrotitor. Cere pe seama noastră îndurare, pentru păcatele ce le-am făcut, Noi avem acum o părere de rău desăvârșită, isvorită din inimi sincere, pentru că mărturisindu-se cu toată sinceritatea toate păcatele noastre, să putem pleca din lumea aceasta însoții de iubirea lui Dumnezeu și de milostivirea Ta. Amin.

Preot Valeriu Crișan

Glusul strămoșilor

Un mare învățat roman, Cicero, spune, că istoria este învățătoarea vieții. Și intradevăr, așa e. Din nimic altceva nu putem învăța atâtea lucruri bune și folositoare, ca din istorie, căci ea e povestirea dezvoltării unui popor. Popoarele ca și singuraticii își au scopurile lor, idealul lor, ținta lor, către care tind. Cel dintâiu scop al fiecărui popor e înjgheburile lui în granițe sigure, ca să-și aibă teritoriul său, țara sa, unde el să fie stăpân. Câștigat, odată, acest teritoriu, tinde să și-l mărească, să supună și alte popoare. Tendința aceasta de supunere a altor popoare de către un popor mai puternic a dat naștere războaielor.

Scopul sau idealul poporului românesc a fost unirea tuturor Românilor într-o singură țară, căci împrejurările vitrege prin cari a trecut neamul nostru au făcut ca să ajungă sub stăpâniri străine. Astfel Ardealul a fost sub stăpânirea Ungurilor, dulcea Bucovina sub a Austriecilor, Basarabia sub a Rușilor, iar Muntenia și Moldova a Turcilor și Rușilor.

Câte țărișoare atâția stăpâni. În timpul acestor stăpâniri, visul tuturor Românilor era unirea lor. Toți sperau într-o zi când fratele dela Nistru își va da mâna cu cel dela Tisa, cel din munte cu cel din câmpie, când se va putea gândi românește, se va putea vorbi în limba strămoșilor, sperau în ziua când se va putea învăța „hora frației pe pământul României“

O, cât au trebuit să sufere până la înlăptuirea acestui ideal, câte lupte, câte neajunsuri, câte lipsuri!

Au venit și au trecut multe peste neamul nostru, navaliri barbare asupra streine, dar noi am rămas neclintiti ca o stâncă în mijlocul valurilor. S'a adevărit și cu noi zicătoarea că „apa trece, pietrele rămân“. Toți au trecut, numai poporul român a rămas, ca să-și ducă la înlăptuire idealul național. Toate le-a suportat cu resemnare, căci spera în ziua aceea sfântă, când în cetatea Alba-Iulia se va încorona cu coroană de oțel cel dintâiu rege al tuturor Românilor.

Să vedem acum — când prin multele jertfe ale strămoșilor noștri trăim într-o Românie Mare, când țaranul român a fost improprițat, când fiecare cetățean se bucură de toate drepturile — ce îndatoriri avem noi aceștia cari trăim, să vedem ce ne spune glasul eroilor cari și-au vărsat sângele pentru a ne înlăptui această Românie Mare.

Dacă ar putea vorbi, toți într'un glas ne-ar spune: grijiți, citiți istoria și vedeți, prin câte greutateți am trecut, până am ajuns la împlinirea idealului național! Grijiți și păstrați ceea ce v'am câștigat noi prin atâtea jertfe! Păstrați și vă nizuți să desăvârșiți această țară. Adecă, în locul întâiu să păstrăm ceea ce ne-au câștigat ei, iar în locul al doilea să muncim și noi pentru binele acestui neam.

Dar cum ne vom putea duce noi la îndeplinire datorințele aceste sfinte, pe cari ni le impune istoria? — Foarte ușor, prin muncă, cinste și omenie, ordine și disciplină. Acestea să fie sădite în sufletul fiecărui român, să muncească cinstit, să fie om de omenie și să respecte ordinea și disciplina. Toți, dela mic până la mare, dela vlădică până la opincă, să-și îndeplinească datorințele așa după cum se cuvine. Plugarul să-și cultive cu dragoste și încredere pământul său, funcționarul să muncească cinstit și desinteresat, comerciantul să fie conștiincios, negustorul deasemenea. Împlinind sfaturile bătrânilor e imposibil ca România noastră, cu atâtea bogății, să nu înainteze. E imposibil ca acest popor să nu ajungă fericit, atârnă numai dela munca și dela sufletele noastre.

După cum în timpul revoluției din 1848 un poet al nostru pune blestemul „De fulger să piară, de trăznit și pucioasă“.

„Ori cine s'ar retrage din gloriosul loc“ tot așa putem spune și astăzi: De fulgere să piară, de trăznit și pucioasă, toți acei cari nu-și vor îndeplini datorințele cu cinste și omenie.

Biriș Bazil

Citiți „UNIREA POPORULUI“

fața și picioarele? Câți nu s'au bolnăvit de moarte, rupându-i și străbatându-i frigul cel mare al munților, unde aveau numai sub acoperământul brazilor și al săihelor, pe așternut de cloambe sau cum le zic „cetină“ puse pe înalta câte de l orgie zăpadă, săptămâni întregi a petrece! Câți nu s'au adus de-acolo fără picioare, chilaviți, morți și fără viață, a cărora mădulări, picioarele, pieptul, mâinile și capul le rupea daraburile celea de lemn, cari ei le slobozia pe jilip și cari cu înțeața gionțului de tun pogorându-se pe jilipul cel prăpăstios și luciu ca oglinda și ca osul de înghețat, cătră adâncul văilor, la cea mai puțină piedecă ce afla în fuga sa cea repede ca de fulger, sărind atară departe, foarte des îi nimeria...

„Acestea nu din spusele altora ci togma dia vederea mea cu ochii, le știu, și le povestesc, care ca preot în Bistra am fost silit, înolând și eu în zăpada cea afundă câte de l orgie și mai bine, iarna, și primejduindu-mi chiar nu odată și viața în acei munți, a alerga în slujba duhovniciei la mulți de acest feliu de oameni, cari s'au nefericit în astfel de robote tirane“ (Istoria Horii pag. 204—206).

Primejdi și mai mari îi pădeau pe nenorociiți roboțai la plutirea stânjienilor primăvara, când se topiau zăpezile. Ampoiul, Valea Mare, Râul sau Arieșul, dela Vidra până la Ofenbaia, erau pline de trunchi plutitori, pe pe cari muntenii, stând în apă și'n suvaie până la brâu, trebuiau să-i țină departe de maluri, să-i descâlcească și să-i îndrepte cu cârlige

de fier, puse în toporiști lungi. Foarte adeseori lemnele se tălăzuiu prin hoance la înalțimi neînchipuite și Moțul era silit să-și pună viața în primejdie, ca să le pornească iartși.

În cazuri ca acestea, groșii se porneau cu vueste îngrozitoare, valurile spumoase se zbăteau ca armăsarii. Robotașul nu mai avea vreme să se alătore de țărniși, răpit de puvoi, se făcea țărniș, spintecat de stâncile Arieșului s'au strivit de tălăzuirea turbată a cogacilor plutitori. Trupul lui era pescuit apoi, undeva spre sat, os de os, bucățică de bucățică, și dus acasă cu desaga...! Câți Moți, câți oameni cu copii nu s'au pustit astfel în undele primăvratice ale Văii Mari, sau ale Arieșului, în timpurile de trudnică robotă de după răscoala lui Horia...!

Și chiar în acestea timpuri a ajuns tîărul preot Alexandru Șterca Șuluțiu să păstorească, în Bistra cea pe șapte dealuri întinsă, ca Roma. Cei cari degerau prin zăpezile cumplite ale iernii, făcând stânjieni pe seama cohurilor și topitoarelor împărătești, erau poporenii săi. Durerea tîărului preot a fost copleșită de durerile și năcazurile bietului popor și el și-a găsit în popa Șuluțiu pe adevăratul părinte și păstor.

Iată o pildă zguduitoare, vrednică să fie cunoscută și pomenită din veac în veac, spre lauda nu numai a capelanului Șuluțiu, ci a tuturor păstorilor de turme cuvântătoare, cari știu să facă ca dânsul.

În anul 1816, tot în vremea foametei de care am pomenit mai înainte, Moții din Bistra

și din Albac ieșiseră la Valea Mare, la plutit de stânjini, după obicinuita poruncă.

Popa Șuluțiu, ca un cărturar ce era, și mai cu seamă bun cunoscător al limbii latinești în care se purtau atunci protocoalele și socotelile, fusese încredințat de oficiul spaniei fiscale din Câmpeni, să ia în seamă munea dela jilipuri a iobagilor.

Într-o zi de Marți din luna lui Aprilie, sosi la cărligași — căci așa se numiau roboțaii cari lucrau cu cărligele de fier — la Valea Mare. La unul din cioopoare erau zece Albăceni și un păler din Bistra, poporean și bun cunoscut al părintelui Șuluțiu.

Fiind timpul spre amiază, oamenii se adunaseră în jurul focului și își scoteau merindea, să-și prindă inimile stoarse de muncă și de trudă.

Din traistele de lână au început să iasă la iveală bruzi de pâine neagră ca cărbunele, trământată din scoarță de lemn și din coceni de cucuruz, cu prea puține țărițe de orz, sau cu și mai puțină făină de mălai. E ziceau că este pită și-o mestecau cu greu, căci era și aceea înghețată ca cremenea. Le suna între dinți ca sloii de ghiață, vârtejiți la răstoace, printre bolovani...!

Însă, mai deoparte, un biet Albăcean, nu găsi nici această nenorocită pâine în traista lui săracă. E scoase numai o mână de urzici tinere, aduse de undeva deacasă, din arctul satului. Dar erau și acelea firave și amărite, cum puteau să fie într'un început de primăvară.

(urmează).

Noutăți politice din țară și străinătate

Lucrările parlamentului — Adunări și consfătuiri politice — Curtea de Casație și legea conversiunii — Declarațiile dlui Vaida = Criză de guvern în Germania — Atentat contra primministrului francez, Herriot

Parlamentul, îndată după deschiderea lui prin mesajul regal, despre care am scris în numărul nostru trecut, și-a început lucrările.

A doua zi după deschidere, atât Camera cât și Senatul și-a ales președinte. Au fost aleși tot cei vechi, adică dl Ștefan Ciceo Pop la Camera și dl Nicolae Costăchescu la Senat. Alegerea „baciului Ștefan” s'a făcut prin aclamare, iar a d-lui profesor Costăchescu cu unanimitate — fapt care dovedește că patimile politice s'au mai potolit și că parlamentarii, cu toții, fără deosebire de partid politic, recunosc că cei doi aleși sunt oameni la locul lor și nepărtinitori.

Dl Ciceo Pop în vorbirea sa de mulțumire a rugat pe deputați să lase la o parte vrăjmășiile și să nu zgândărească rănilor, ci să lucreze cu puteri unite la îndreptarea relelor și la învingerea greutăților vremilor de astăzi, căci numai astfel vor fi vrednici de recunoștința neamului și de binecuvântarea lui Dumnezeu.

Dl Costăchescu a arătat că senatorii, oameni cari în cursul unei vieți și-au câștigat o comoară de experiență și belșug de cunoștințe, vor trebui să le depună pe altarul scump al patriei, în slujba țării noastre. În aceste vremuri și bătrânii trebuie să dea pildă de energie și curaj, pentru că fără îndrăzneală bine chibzuită nu se pot face lucruri mari și nu se poate restabili încrederea țării în conducătorii ei, de care în zilele noastre este așa de mare lipsă. — Pentru vorbirea sa frumoasă și înălțătoare a fost felicitat calduros și din partea dlui Maniu.

Camera și Senatul și-au ales apoi câte 6 vicepreședinți — între cari e și dl senator dela Blaj, canonicul Dr. Victor Macaveiu, — după aceea secretari și chestori (aceștia din urmă să țină rânduiala în Casa Țării).

Camera și Senatul au dat apoi răspunsul la mesaj, fiind raportor la Camera dl Vasile Rădulescu-Mehedinți, iar la Senat dl Munteanu-Râmnic și că dl primministru Iuliu Maniu, ca președinte al partidului, a chemat la sfat pe deputații și senatorii național-țărăniști, arătându-le că a primit șefia guvernului din datorie față de țară și de partid, va rămânea în această slujbă până când va avea încrederea Regelui și a parlamentarilor. — A mai spus că Dsa are încrederea că guvernul va putea trece cu bine peste greutățile zilelor de azi. A propus apoi ca parlamentul să lucreze numai 4 zile în săptămână, de Marți până Vineri, ca astfel d-nii de-

putați și senatori să poată vedea și de necazurile cetățenilor cari prin voturile lor i-au trimis în parlament.

De asemenea a chemat la sfat dl I. G. Duca pe membrii comitetului executiv liberal de sub conducerea d-sale și le-a făcut o dare de seamă despre felul cum vede Dsa politica țării noastre și a spus că ținta dlor va fi să răstoarne guvernul național-țărănesc. Vorbind despre alegerile comunale și județene dl Duca a spus că liberalii vor lua lupta de puterile lor, în Ardeal însă dau voce partizanilor lor să facă blocuri românești împotriva ungarilor și a sașilor, ca astfel toți românii de aici, umăr la umăr, să poată duce la izbândă lupta contra minoritarilor, cari ar vrea să rămână și acum tot ei deasupra.

Dl Gheorghe Brătianu și-a intrunit la rândul-i comitetul central al partidului Dsale și le-a vorbit membrilor despre treburile politice din țară și despre legile pe cari le-a vestit noul mesaj regal. Dsa socotește planul noii legi electorale de primejdios — și spune că aceasta nu ar putea bucura decât pe național-țărăniști și pe liberalii dl Duca. Despre împăcarea cu vechii liberali nici nu vreau să audă, fiindcă zice dl Gh. Brătianu, liberalii dlui Duca umblă cu doi bani în trei pungi: când linguesc Coroana, când o amenință; Acuși spun că pornesc campanie de răsturnare contra guvernului, acuși fac învoielii cu guvernul.

Dl Iunian și-a intrunit pe cei câțiva prieteni ai Dsale, cari îl urmează, la Câmpulung din județul Muscel și le-a spus ceea ce a mai spus și în parlament, că adică Dsa vrea restabilizare sau inflație și încetarea plății datoriei țării noastre față de străinătatea care ne-a împrumutat. — Noul partid se va numi radical-țărănesc. Pe dl Iunian până acum îl urmează un singur deputat (Mischie din județul Dsale, Gorj)

Gazeta dlui deputat Aurel Vlad „Solia Dreptății” din Orăștie (Nr. 43 din 10 Noemvrie 1932) spune că unii domni de aceea propovăduesc inflația fiindcă sunt datori până în gât și astfel nădăduesc să se scape pe ușor de datorii. Acolo cetim următoarele: „Cum și-ar putea plăti dl Grigorie Iunian cele 14 milioane cu cari datorează și D. Lupu datorii d-sale de peste 20 milioane fără o zdravănă inflație? Iată cine protestește lumea. Și domni aceștia au curajul să afirme, că ei de dragul debitorilor și pentru salvarea țării propagă ideile lor absurde. Păziți-Vă oameni buni de demagogii și vântură țara și nu vă lăsați prostiți și înșelați de ei”.

O mare vâlvă a stârnit în săptămâna aceasta decizia înaltei Curți de Casație din București cu privire la legea conversiunii. Anume, o bancă liberală din Capitală, „Creditul Rural”, n'a voit să recunoască dreptul la conversiune a unui datorăș al ei (Dr. Corneliu Stănescu), ci a atacat legea conversiunii a dlui Argetoianu, ca fiind neconstituțională, adică fiind făcută împotriva dreptului de proprietate asigurat prin constituție. Curtea de Casație, care e cea mai înaltă treaptă judecătorească din țară, a și ținut o ședință, în secțiuni unite (3 secțiuni) în fața alor 31 înalți judecători și acolo, după dezbateri îndelungate, a stabilit că de fapt unele articole (8, 14, 28 și 36) din legea conversiunii, făcută în parlamentul dlor Iorga-Argetoianu, sunt neconstituționale. Iar o lege care e împotriva constituției — care e mama legilor — nu poate sta. Legea de rând trebuie să se bazeze totdeauna pe constituție, și de aceea și este un consiliu legislativ, care înainte de a se vota o lege, trebuie să-și dea părerea, că legea cea nouă nu se bate în cap cu vre-o altă lege, ori nu e împotriva constituției. Dar se vede că de data aceasta consiliul legislativ a durmit, orică dl Argetoianu a făcut legea fără să-i mai întrebe pe cei dela consiliul legislativ. — Destul că acuma buclucul e gata și guvernul va trebui să-și frământă capul cum să iasă din încurcătură. — Unii spun că ar trebui acuma — pentru că să se mântuie legea conversiunii, — să se schimbe constituția. Aceasta însă nu se poate cu una cu două. Ar trebui pentru asta să se facă alegeri nouă, iar noul parlament să aibă caracter de constituentă, adică parlament care să poată schimba legea fundamentală a țării — constituția.

La București, Duminecă, s'a ținut o mare adunare, unde au vorbit mulți oameni de seamă, cum e dl Aurel Vlad, Stelian Popescu și Vâlcovici, foști miniștri, apoi dl Gregorie Filipescu și alții, cari toți și-au arătat bucuria din prilejul hotărârii Curții de Casație și au arătat că cu legea conversiunii se merge spre bolșevism, și că în ziua de azi om fericit e cel care e dator și nenorocit cel care a avut bani agonisiți și puși la bancă. Și fiindcă azi nimeni nu mai plătește — nici dacă ar putea — creditul a murit și banii s'au ascuns ca în gaură de șarpe. De merge tot astfel se dă de răpă țara. — Așa au spus vorbitorii dela adunarea publică din București, cari indiferent de partidele politice din care fac parte, spun că vreau să facă front contra bolșevismului economic. — Un lucru firesc ca lumea să se împartă în două părți: Cei datori vor susține și pe mai departe conversiunea, iar cei cari au împrumutat pe alții ori și-au pus banii în bănci, vor fi contra conversiunii, care le fură agoniseala — fiindcă e limpede că nu se pot scărița datoriile unora, fără să se atingă de banii celor cari și i-au pus la bănci.

Dl Vaida dela Oluj — care, har Domnului, nu e bolnav, cu toată n'aremers la deschiderea parlamentului — unde i-ar fi greu să-l vadă stând pe banca ministerială pe dl Titulescu, din pricina căruia Dsa a trebuit să înainteze dimisia guvernului pe care-l prezida, — a făcut să i-se audă din nou glasul. Dsa a spus că nu va face greutate guvernului dlui Maniu și credem că toamă

din această pricină Dsa nu merge la parlament. Despre pactul de neagresiune (neatacare) cu Rusia, dl Vaida a spus că pe timpul guvernului Dsale România a avut tot sprijinul din partea Franței și a Poloniei pentru a-l încheia. Iar astăzi, când dl Titulescu e la ministrul de externe — Polonia a încheiat pactul (invoiala) cu Rusia, iar Franța va iscăli în curând. — Că noi cum stăm, vom auzi poate încurând din gura dlui Nicolae Titulescu, care a promis că va răspunde în parlament, în săptămâna aceasta, la întrebările ce i-s'au pus în privința aceasta din partea dlui Gheorghe Brătianu și a dlui Nicolae Iorga.

In Germania, de câteva zile e mare fierbere politică. Cancelarul (primul ministru) *Von Papen* a înaintat președintelui republicii germane, dlui Hindenburg, dimisia guvernului său. El voise să facă dictatură în Germania, dar se vede că n'a fost de el. A fost — vorba vine — un papă lapte. — Acum se crede că puterea de conducere în Germania va ajunge în mâinile lui *Hitler*, șeful partidului național-socialist, care are cei mai mulți deputați în parlament. *Hitler* a și fost încredințat din partea mareșalului Hindenburg cu alcătuirea noului guvern, însă i-s'au pus câteva condiții pe cari încă nu e sigur dacă partidul lui *Hitler* le va putea primi sau nu. — Tare ne temem că pe când la Geneva se tot țes la planuri frumoase de pace vecinică, în Germania, Ungaria, Italia și aiurea generalii, cari zdrângăne săbiile, vor voi să schimbe granițele de azi ale țărilor. — Dela feliul cum se vor limpezi lucrurile în Germania, atârnă, în bună parte, pacea viitoare a Europei și a lumii întregi.

In Franța s'a pus la cale un atentat, adevărat o încercare de omor, contra primului ministru *Eduard Horriot*. — Pe când mergea cu trenul dela Paris spre orașul Nantes, unde voia să iee parte la serbarea amintirii alor 400 de ani dela unirea provinciei Bretagne (Bre-tania) cu Franța, niște oameni păcătoși,

cari încă n'au putut fi prinși, au pus niște bombe sub șine, pentruca să arunce în aer trenul cu primul ministru. Noroc că bombele au explodat înainte de a ajunge trenul acolo, și astfel nenorocirea a putut fi încunjurată. — Dl Maniu l-a și felicitat pe dl Horriot pentrucă a scăpat norocos.

Tot semne rele. Numai de ne-ar feri Dumnezeu de un nou 1914.

Dr. Coriolan Suclu
profesor

Să se introducă pedeapsa cu moartea!

Răsfoind și cetind tot felul de ziare, e o minune mare ca să nu afli în ele, mai totdeauna, descrierea a vreo 5—7 omoruri pe zi, ce se întâmplă în România noastră. Altă dată revin pe zi, 10 ucideri, și mai multe. Omorurile cele mai multe se întâmplă în urma faptului, că bandiții și ucigașii vreau să ajungă la bani, fără ca să muncească, nevrând aceștia a ști nimic despre cuvintele rostite de Dumnezeu celui dintâi om: „prin sudoarea feței tale îți vei câștiga pâinea ta“.

Uciderile sunt ne mai pomenit de crude. Crimele săvârșite de oamenii diavolului, cu inginerul Constantinescu și fiică-sa dela București, cu preotul din Metez, cu moșneagul din Varviz, și altele multe, te indeamnă la mare revoltă sufletească, sărindu-ți părul măciucă în cap, primind chiar și inima o bătaie mai iute, ca de regulă, în urma căreia poți deveni om bolnav și nefericit pe toată viața.

Cetind jurnalele, te bolnăvești, iar dacă nu le răsfoești pierzi din vedere multe lucruri bune, cari sunt de mare folos.

Pentru a nu-mi perde gustul de cetire, în urma descrierilor multelor crime, și pentru ocolirea lor, ca cetățean al României, cer sus și tare dela reprezentanții națiunii, dela Înaltul Guvern și în primul rând dela Majestatea Sa Regele Carol II, schimbarea Constituției cu privire la pedepsirea cu moarte, prin glonț sau ghilotină a ucigașului premeditat (înainte hotărât), la a cărui sfârșit să ia parte vrând-nevrând, din fiecare comună câte 2 persoane dintre cele mai slabe în privința purtării. Acestea apoi în satele lor, o să povestească consătenilor lor cu multă groază momentele din urmă, și moartea criminalului, ceace pe

mulți o să-i înfrice, depărtându-i cu totul dela astfel de fapte sinistre.

Hoții, bandiții și criminalii, cari s'au înmulțit așa de mult la număr în țara noastră, nu mai au nici o frică de justiție în prezent, decât numai atunci, dacă li-se va aduce sentință de moarte, căci e știut foarte bine că nimic nu abate și reține pe făcătorii de rău dela crime, ca frica morții.

Apelul acesta, având în vedere binele comun, ar fi de dorit să se publice în toate ziarele României, și-l fac bazat pe Sf. Scriptură care dă drept autorității publice, de a ucide pe făcătorii de rău. „Cel ce va vărsa sângele omului, pentru sângele aceluia, sângele lui se va vărsa, că după tipul lui Dumnezeu am făcut pe om“. Facer. 9, 6. La Apocalips 13, 10 cetim: „De va ucide cineva cu sabia, trebuie și el să se ucidă de sabie“.

Deci cei ce au urechi de auzit să audă.

Sabin Voln
preot român unit

Meseriașii și Camerele de muncă

Intre multele indeletniciri „meseria — se zice — este brătară de aur“. Românul dibaci din firea lui, este și un bun și harnic meseriaș. Din vremuri trecute în satele și orașele din Ardeal meseriașul român a făcut fală societății românești.

Cetățenii de altă nație însă, cari locuiesc cu noi împreună în aceste părți, Ungurii și Sașii, s'au dat mai mult la această brătară de aur astfel că în număr ei precumpănesc pe meseriașii noștri.

Cu veacuri înainte meseriașii s'au organizat în bresle sau țehuri, iar mai nou în corporațiuni. Toate acestea au fost și au rămas sub conducerea meseriașilor de alt neam. În felul acesta ele nu au avut puțină ca în statul românesc să facă ceva pentru meseriași. Chiar după unire meseriașul, calfa și ucenicul român n'au găsit la corporațiuni, din partea conducerii streine, decât o primire dușmănoasă sau puțin înțelegătoare. Nici măcar limba statului românesc nu se vorbește la aceste corporațiuni, cu toate ca ele au în bună parte chipul de oficiu de stat.

Dl ministru al muncii D. R. Ioanițescu, văzând această stare de lucruri, a întocmit o lege nouă despre organizarea Camerelor de muncă. Aceste se vor compune din trei secții mari, neatârătoare una de alta. Întâia este a funcționarilor și calfe din prăvălii, a doua a muncitorilor din fabrici, iar a treia este a meseriașilor. Fiecare secție va avea o conducere aleasă numai din sânul ei.

Rostul acestor Camere de muncă va fi să apere interesele meseriașilor, să sfătuiască pe fruntașii țării ce au de făcut pentru ajutorarea acestei tagme atât de nedreptățite. Auume să le ssadă dările, să li se dea comenzi din partea statului, să-i ajute să-și incaseze sumele dela datoriși, să-i apere de meseriașii cari lucrează fără brevet și altele.

Meseriașii români vor găsi în aceste instituții noi, numite Camere de munca, cele mai vajnice apărătoare ale lor. Dar chiar și pentru meseriașii de alte nații Camerele de muncă vor da un ajutor neasemănat mai puternic, decât învechitele corporațiuni, cari nu mai sunt în stare să facă nimic pentru îmbunătățirea meseriilor și a soartei meseriașilor.

Camerele de muncă vor lua ființă în curând și toți meseriașii trebuie să le susțină, știind că prin aceasta ei vor contribui la ridicarea meseriilor și a soartei lor proprii.

Așezarea în scaun a noului primar din Londra

La Londra e datina ca pe nou alesul primar al orașului să-l ducă la oficiu, întâia oră cu mare paradă. Chipul nostru ne arată trăsura foarte luxoasă a fostei reginei Elisabeta a Angliei, trasă de 6 cai, încunjuată de servitori îmbrăcați în haine minunate, în care șede noul primar. Poporul întreg privește cum merge să-și ocupe scaunul nou alesul primar. Băgați însă de seamă că Londra are numai puțin de 7 milioane locuitori, și a fi primar al Londrei înseamnă aproape cât a fi rege într-o țară mică.

Serbarea zilei de 1 Decembrie.

Pomenirea zilei de 1 Decembrie 1918, când s'a ținut la Alba-Iulia marea adunare națională a unirii, se va prăznuși în acest an la Blaj cu pompă și mai mare decât de obicei. Despărțământul Blaj al „Astrei” culturale, aranjează cu concursul tuturor școalelor din orașul nostru un mare festival în Sala de gimnastică a liceului de băieți, unde va cuvânta d. Gh. D. Mugur, inspector general dela Radio din București, care va veni la Blaj anume spre acest scop. Va cânta Corul Catedralei condus de d. prof. C. Cherebețiu și se vor spune versuri patriotice de către cei mai aleși tineri ai școalelor noastre. Dela serbare se va trimite o telegramă de omagiu la adresa M. Sale Regelui Carol II, ca protest la mișcările „revizionistilor”. Blajul va fi de față cu mic și mare. Serbarea va începe la ora 5.30 după masă.

M. Sa Regele va locui, peste iarnă, la București. Vara M. Sa Regele locuiește la Sinaia, în aler de munte. Peste iarnă se mută însă la București, unde e mai aproape de treburile țării. M. Sa a și plecat luni la București, unde va sta fără întrerupere până la primăvară.

Conferințele „Agru”-lui la București. Duminecă a ținut la București, în cordul „Agru”-lui, o foarte reușită conferință dl profesor Iosif Frollo, în sala Fundației Universitare Carol I. D. Sa a vorbit despre credință și știință, arătând că nu poate fi deosebire între ele și dovedind că cea mai bună filosofie este a Domnului nostru Isuș Hristos. Despre această conferință scrie destul de pe larg până și „Universul”, cel mai ortodox ziar din București.

Un ministru cu frica lui Dumnezeu. Dl profesor D. Gusti, care pe lângă că este ministrul instrucțiunii, cultelor și artelor, mai este și un vestit și învățat profesor universitar, a dat, mai zilele trecute, un ordin, prin care poruncește ca în zilele de Duminică și sărbători elevii școlilor să fie duși la biserică, ca să fie de față la sfânta slujbă. Profesorii sunt obligați să însoțească pe elevi la biserică. Nu se putea un ordin mai bun și mai la vreme venit decât acesta. Ceeace ne îmbucură și mai mult este faptul că ordinul este dat de un profesor universitar cu renume european.

A sosit un vapor cu grâu din Argentina. În ziua de 16 a acestei luni a sosit, la Galați vaporul Arethusă, aducând 6000 tone grâu din Argentina (America de sud). Socotind că într'un vagon sunt 10 tone. În acest vapor au fost cu totul 200 vagoane grâu.

O închisoare binepăzită. Doi hoți din închisoarea Penzling din orașul Neustrelitz din Germania și-au procurat chei false și în fiecare noapte hoinăreau prin oraș făcând mici găinării. Șase luni de zile nu le-a avut nimeni grija, săvârșind nu mai puțin de 14 spargerii mari și punând lucrurile furate în adăpost la un ortac al lor din oraș. Către dimineața ei veneau acasă și erau prezenți la apelul nominal (strigăt pe nume, ca să se vadă dacă sunt acasă). Mai mult, din când în când ei mai slobozeau și pe câte un alt tovarăș de al lor, cu care se plimbau prin oraș și-și chiar

petreceau. Într'o noapte apoi au furat două revolve și mai multe rufe dela paznici, și astfel fură descoperiți. Au mai primit câte un adaos de 7 ani la pedeapsa ce le rămăsese, dar ei nu sunt supărați, fiindcă au mare nădejde că iarăș se vor putea plimba noaptea.

Noul episcop al Sașilor. În ziua de 14 a acestei luni a fost ales noul episcop luteran al Sașilor, în persoana fostului paroh al Brașovului, Dr. Victor Giondys. Noul episcop nu este sas din Ardeal ci german din Bucovina. Este un foarte bun și mare orator (vorbitor). El s'a înscăunat în ziua de 19 Noembrie, la orele 4, în Sibiu. Vicar episcopesc a fost ales ales Dr. Mülter, protopopul Sibiului, iar prim curator al bisericii Hans Otto Roth, deputat în Cameră.

S'a păcălit amar. Un rob dela închisoarea Győr din Ungaria reținea din pâinea care i-se dădea zilnic câte o bucată de miez, din care a făcut cu vremea o formă de cap de om care așa de mult semăna cu el, încât îl așeza în pat, ca păzitorul să creadă că doarme noaptea liniștit. Apoi făcu o frânghie din cearceafuri și, după ce a tăiat o gratie a ferestrii dela celulă, se dădu jos. Dar, din nefericire, frânghia s'a rupt și bietul om își frânse picioarele.

Prăpădul marelui vânt din Japonia. În Japonia a fost, în ziua de 14 a acestei luni, un vânt năpraznic, care a omorât peste 1000 oameni și a rănit peste 3000, nimicind peste 2000 de case, de tot, iară vre-o 40,000 numai în parte. În jurul orașului Yokohamei au fost nimicite o mulțime de poduri și de arbori, au perit apoi în valurile mării mai mulți pescari ale căror cadavre plutesc acuma pe apa mării.

Moartea tristă a unui copilăș de țaran. Țaranul Vasile Chinean din Așchileul Mic de lângă Cluj venea cu carul încărcat cu lemne dela pădurea din marginea comunei. La o cotitură a drumului copilul său Ioan, în vârstă de patru ani, care se găsea în căruță, a căzut sub roțile carului cari au trecut peste el și l-au omorât. Pe copil l-a dus în pădure numai ca să-l plimbe cu carul.

Germanii se pregătesc de război. Cel mai înalt comandant al armatei germane, generalul Hammerstein, a fost zilele trecute în orașul Nürnberg, unde, trecând în revistă trupele, a spus: „Vă atrag atențiunea că ne apropiem de vremuri grele, în cari spiritul militar va fi mai de lipsă ca oricând. Mă bucur deci că am putut constata la trupele din Nürnberg acest spirit militar”.

Preasfințitul dela Iași decorat de regele Italiei. În ziua de 6 Noembrie Preasfințitul episcop al Iașilor, Mihai Robu, a fost decorat de către consulul Italiei la Iași, inginerul Emilio Traina, în numele regelui Italiei, cu coroana Italiei în gradul de comandor, una din cele mai mari distincții italiene. Felicitările noastre!

Ard pădurile în Munții Apuseni. Pădurile de pe teritoriul comunelor Dube, Izvoarele, Câmpeni, Lupșa și Baia de Arieș ard de două zile. Focul se întinde cu o luțeață uimitoare, fiind vânt și pământul uscat, din lipsă de ploaie. Până acuma au ars peste 300 hectare.

Cât se fură în Rusia. Într'o țară fără Dumnezeu cum este Rusia, oamenii trebuie să fie mai răi decât altundeva. Și așa este. Nu este zi lăsată de Dumnezeu să nu se descopere, între funcționari, hoți foarte mari și să

nu fie osândiți zeci de inși pentru aceasta. Fură muncitorii, țărani, funcționarii și statul, unii pe alții. Lucrurile au mers atât de departe încât în orașul Karewodar din Ucraina hoții de grâne au amenințat pe judecători să nu-l judece, cât altfel e vai de capul lor. Și judecătorii nu-i osândesc.

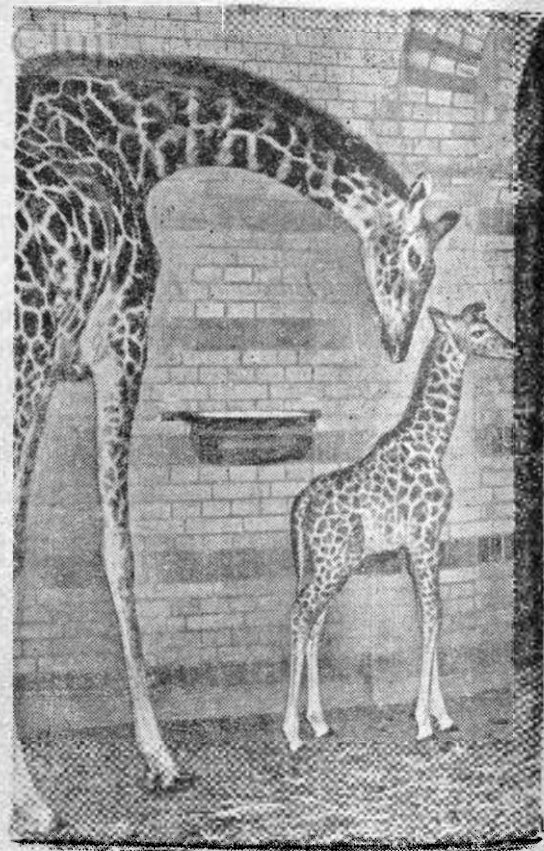
Explosie într'o mină de cărbuni. Într'o mină de cărbuni din Anglia s'a făcut în ziua de 12 Noembrie o explozie de gaze. Dintre cei 104 mineri cari se aflau atunci în mină 79 au reușit să iasă teferi la suprafață, dintre ceilalți s'au găsit până acuma cadavrele alor 24.

Călătoria grupurilor de oameni pe C. F. R. Grupurile compuse din cel puțin 25 persoane pot călători pe C. F. R. cu reducere de 30 la sută din tarif. Li-se va da un singur certificat de călătorie, oricât de lungă ar fi călătoria și oricât de mulți ar călători. Certificatul de călătorie va rămânea la conducătorul călătoriei, când va fi predat personalului de tren.

Până când mai sunt bune hârtiile de 100 și de 5000 Lei. Banca Națională a României aduce la cunoștință tuturor că biletele de 100 Lei mai sunt bune până la 15 Decembrie, iară cele de 5000 Lei numai până la 1 Decembrie. Prelungire nu se va da.

Logodnă. Dșoara Silvia Ignea, învățătoare în Chieșd, jud. Sălaj și Dl Valeriu Gregoriu Sima, absolvent de teologie în Mesteacăn jud. Cluj, logodiți în 18 Nov. a. c.

Pui de girafă

În grădina zoologică (de animale) din Berlin girafa a făcut un puiu, pe care toată lumea-l admiră. Acest animal trăiește altfel prin pădurile și câmpiile Africii de mijloc și de miazăzi. Este animalul cel mai înalt: ajunge la 6 metri înălțime, din care 2 metri are numai gâtul. Capul mic poartă două cornițe scurte. Picioarele sunt foarte înalte, cele din față mai înalte ca cele dinapoi. Această înălțime a picioarelor și a gâtului slujește girafei ca să poată să mănânce frunzele copacilor. Când vrea să bea apă sau să mănânce iarbă, ea-și desface mult picioarele dinainte, ca să poată, ajunge cu gura jos. Trăiește în turme mari amestecată cu alte animale, cari mănâcă iarbă, ca antilopele și zebrele.

Un perete a dărâmat o casă vecină. În ziua de 13 Noembrie dimineața la ora 7, un perete dela o berărie din Varșovia (capitala Poloniei) s'a prăbușit peste o casă vecină, nimicindu-o de tot. În aceea casă se găseau atunci 38 de inși, dintre cari nu se știe cu siguranță, câți au murit, căci până acuma nu s'au aflat numai 22 de cadavre.

† **Dr. Demetriu Kiss.** În ziua de 12 Noembrie a adormit în Domnul, în vârstă de 78 ani, avocatul Dr. Demetriu Kiss, președintele „Agru“-lui din dieceza Orășii, comandor al ordinului cavaleresc „Sf. Grigorie cel Mare“ primit dela Papa dela Roma, cavalier al ordinului „Steaua României“ și președinte de onoare al baroului avocaților din județul Bihor. A fost un om de omenie, cum rar se mai găsește, creștin mare și bun, care se cumineca zilnic, omul rugăciunii și al datoriei. Anul trecut, la adunarea „Agru“-lui, încă era la datorie, cu cartea de rugăciune în mână, pe când la adunarea generală din anul acesta trebuie să-l pomenim numai moartea. — Regele Hristos, pe care l-a slujit întreaga viața sa, se va îngriji de el cu siguranță, răsplătindu-l după cuviință în viața cea de apoi.

† **Aurel Orlan.** Protopop în pensune, preot iubitor și cavalier al Ordinului Steaua României și-a dat sufletul său în mâinile Creatorului la 19 Nov. crt. ora 3 d. m. în vârstă de 77 ani, provăzut cu Sf. Taine ale muribunzilor. Prohodul a avut loc în ziua de 21 Nov. la ora 2 după masă la locuință și apoi în biserică iar înmormântarea în cimitirul din Șimleul-Silvaniei. Fie-i țărâna ușoară și pomenirea binecuvântată!

Misiuni sfinte

În zilele de 24—27 a lunii trecute sau ținut, din porunca Înalt Preasfințitului Arhiepiscopul nostru Dr. Valeriu Traian Frențiu dela Oradea, misiuni sfinte și în parohia Sânlazar din județul Bihor, districtul protopopesc al Mărgheșii. Misiunile Sfinte au fost conduse de părintele călugăr, Dr. Dominic Nicolăș, rostind 8 predici foarte frumoase și mult instructive. S'au mărturisit și cuminecat aproape 400 de credincioși, între cari mulți cari de ani de zile nu au mai fost împăcați cu Dumnezeu. A făcut o bună impresie mărturisirea și cuminecarea familiei preotului local. Părintelui Dr. Nicolăș i-au ajutat la mărturisire Părintele Arhidiacon Antoniu Bălibanu, protopopul dela Mărgita, preoții Coriolan Man din Abrămuț, Alexandru Terdic din Petrea și preotul din loc Paul Silade.

Ne la loc a fost abținererea totală a preoților din apropiere, după cari credincioșii lor nu au mai venit la aceste sfinte misiuni atât de înălțătoare de suflet.

Correspondent

† Crâsnicul Ioan Radu

În comuna Axente Sever, de lângă gara Copșa Mică, s'a stins, după o scurtă și grea suferință, crâsnicul Ioan Radu, în etate de 64 ani, lăsând păreri de rău în inima tuturor cari l-au cunoscut.

27 ani a servit cu credință, din curată dragoste și atragere, absolut gratuit. A murit la datorie, căci Duminecă dimineața, 6 l. c., s'a dus să-și facă serviciul și acolo în biserică a fost aflat în nesimțire. Cu toate îngrijirile a fost aflat în nesimțire. Cu toate îngrijirile n'a putut fi mântuit, căci mai mult vorbă din gură n'a seos, nici ochii nu i-a mai deschis.

Cu Dumnezeu însă s'a împăcat prin semne și strângerea cu căldură a mâinilor

dului părinte Aldea, pe care atât de mult l-a iubit și pe care și în agonie l-a cunoscut.

Serviciul înmormântării a fost slujit de preotul nostru și de Oa. Zaharie Hentea din Vorumloc, în ziua sfinților Arhangheli.

Mai mulți poporeni

Îngrijirea florilor peste iarnă

Nu toate florile sunt de pe la noi. Multe dintre flori sunt străine, de prin alte țări mai călduroase. Acestor flori, vara le place pe la noi, iarna însă n'o pot suferi. E prea frig și nu sunt obișnuite cu frigul. Dacă rămân afară îngheață și se prăpădesc.

Pentruca să petreacă bine iarna, trebuie duse în casă. Unii oameni, dela orașe, au case anume pentru flori. O casă de flori se numește *seră*. Aici e cald și florile își închipuie că sunt în patria lor. Cresc și înfloresc.

Nu ori cine își poate ține florile peste iarnă în *seră*. Oei mai mulți oameni le țin în casă.

Florile din casă încă trebuie îngrijite, să nu sufere și să nu se strice.

Căldura prea mare și uscată din casă, nu le face bine. Asemenea nu le priște nici căldura și mirosul de feliurite mâncări din bucătărie. Fumul și praful încă le strică.

E bine să fie în casă totdeauna căldură potrivită. Să nu fie odată prea cald și altădată prea rece. Când se aerisează și se deschid ferestrele, florile trebuie luate din dreptul ferestrei. Schimbarea deasă dela căldură la răceală e stricăcioasă și florile se prăpădesc.

Nici o floare nu poate trăi fără de lumină. Florile îndosite în vre-un colț mai întunecos al casei, se îngălbinesc, nu se desvoaltă și se oflesc. Ca se aibă lumină, florile din casă se țin în dreptul ferestrelor. Dacă e numai un rând de ferestre, nu e bine să se țină prea aproape, ori chiar lipite de ferestre. Când e frig mare fereastra îngheață și pot îngheața și florile.

Florile din casă încă trebuie udete. Nu se udă chiar așa de mult ca și celea din grădină. Mai ales *Cactusii*, iarna se udă foarte puțin.

Udatul florilor din casă, se face totdeauna dimineața, după ce s'a curățit și s'au rânduit toate prin casă. Seara se udă numai florile din grădină, în vreme de vară. Apa prea rece nu e bună. Mai potrivită e apa stătută.

Pe frunzele florilor din casă adeseori se așează praf. Din cauza aceasta florile tângesc. Praful astupă găurelele mici din frunze și floarea nu mai poate așuda. Praful de pe frunze se șterge regulat cu o cârpă moale. Florile cu frunzele curate sunt mai vesele și mai frumoase.

Și în casă florile pot să fie atinse de feliurite boale. Mai ales le atacă purcii și unele ciuperci rele cari pricinuesc multe neajunsuri.

Boalele se lipesc mai cu seamă de florile murdare. De aceea toate florile din casă trebuie să fie cât se poate de curate. Curățirea florilor se face prin spălare. Iarna, la spălat se întrebunțează apă caldicioasă. Apa să nu fie mai rece ca și aerul din casă.

În contra ciupercilor se întrebunțează zeama de peatră vânată. Într'un litru de apă se pun 2 grame de peatră vânată. Cu aceasta zeamă se stropesc florile atăcate.

Purecii se pot nimici, stropind florile cu zeamă de tutun. Sunt foarte bune și săpunelele cari omoară toți purcii.

Sunt multe flori, cari toamna se uscă și nu rămân numai tuberculii. Astfel sunt Gheorghinele și Canele. Pentruca tuberculii să nu înghețe, se scot din pământ și se așează în pivniță sau în casă, într'un loc mai îndosit. Mai bine e să se așeze acești tuberculi în lăzi pline cu nisip uscat. Primăvara tuberculii se scot și se pun din nou în grădină.

Florile îngrijite bine peste iarnă, sunt o podoabă pentru casă și cei ce le îngrijesc simțesc multă desfătare. De aceea să și zice, că florile au fost făcute pentru a fi desfătarea și mângâierea lumii.

Ion Popu-Câmpeanu

Fel de fel

Un om de 115 ani

Dăunăzi a murit în Cernăuți Iosif Căcih, cel mai bătrân om din Bucovina. Avea vârsta de 115 ani. Muntea l-a fost limpede până în ceasul morții.

Horcăitul în somn

Mulți oameni, când dorm pe spate, horcăie. Când auzim pe cineva horcăind, e bine să-l deșteptăm și să-l facem să se întoarcă pe partea dreaptă. Pentru a împiedeca horcăitul, falca trebuie să fie sprijinită pe perină, iar gura să fie închisă. Când cineva nu poate ține gura închisă, să se lege noaptea pe sub barbă, ca gura să nu se poată deschide.

Pâinea caldă nu e bună

Mulți au obiceiul de a mânca pâine caldă, cu toate că pâinea caldă nu e sănătoasă. Pâinea caldă de obicei se înghețe fără să se amestece bine în gură. Astfel ajunge bucăți mari în stomac. Zămurile stomacului nu o pot înmuia. Din cauza aceasta simțim o mare greutate la stomac.

Cum se poate cineva desvâța de fum

Pentruca fumătorii să se poată desvâța de fum, trebuie să încerce următorul leac: să se facă spălarea gâtului cu un pahar de apă în care s'a turnat zece picături de *callargal*, care se cumpără din farmacie. După spălarea gâtului, fumătorul simte în gură și în gât o amăreală așa de tare, că nu-i mai trebuie să fumeze.

Alungarea păduchilor de pe frunze

Păduchii verzi de pe frunzele pomilor și a legumelor se pot alunga foarte ușor presărând locurile pline de păduchi cu drojdie de cafea neagră.

Octozon

Un inginer francez a născocit un gaz, pe care l'a numit *Octozon*. Acest gaz nu e altceva decât o stare deosebită a gazului numit oxigen. Cu gazul octozon se pot vindeca multe răni și boale. Acest gaz are puterea de a omorî sămânța multor boale. Cu octozon se pot vindeca durerile de stomac, scarlatina, durerile dintre coaste, boalele de piele și oboseala.

Un doctor care lecuște bolnavii fără să-i vadă

În Canada, din America de miază-noapte este un doctor, care nici odată nu se duce la bolnavi, dar nici bolnavii nu vin la dânsul. Prin radio bolnavii își spun boala și tot prin radio doctorul le spune ce trebuie să facă ca să se vindece. Adeseori bolnavii sunt la depărtare de trei mii de kilometri.

Cum trebuie hrănite galițele

În vreme de iarnă, galițele nu prea ouă. Ca totuși să ouă mult și în vremea aceasta, trebuie hrănite bine. Nu-l lertat însă să se dea de mâncare numai grăunțe. E bine să li-se dea lapte încheșat, zer de lapte, sânge fierț, tărâțe, ovăs, cartofi, rămășițe de legume, trifoi nisip și cărbuni zdrobiți. Toate acestea, ori numai o parte din ele se amestecă și se dau găinilor. Apa încă trebuie să fie totdeauna proaspătă.

Curățirea scoarței pomilor

Scoarța sau coaja pomilor, când este prea bătrână, se încrețește și se fac pe ea multe crăpături. În acestea crăpături se ascund puil celor mai multe gângăni pentru ca să ierneze. De aceea e bine ca scoarța veche și putredă să se dea jos, spoiind trunchiul cu var amestecat cu peatră vânătă. Dacă coaja este mai tânără, dar crăpată, trebuie curățită cu o perle aspră. Acest lucru se poate face și atunci când pe trunchiu și pe crengi sunt mulți mușchi sau licheni. Și în cazul acesta trebuie spoiită cu zeamă de peatră vânătă și var.

Cum putem trăi o sută de ani

Pentru ca cineva să aibă o viață îndelungată și plină de sănătate, trebuie să trăiască cât mai mult în aer curat; să nu mănânce carne numai o singură dată pe zi și foarte puțină; să facă în fiecare zi o baie caldă să doarmă cel puțin 6 ceasuri și niciodată să nu doarmă mai mult de 7 ceasuri și jumătate; fereasta dela camera unde doarme să fie totdeauna deschisă; o zi pe săptămână să se odihnească; să nu aibă năcazuri și supărări; văduvii și văduvele să se căsătorească din nou; să nu muncească niciodată mai mult de cât îl ajută puterile și să nu vorbească mult.

Drojdiile calde de cafea

Când se pregătește cafea neagră, rămân drojdiile. Până acestea drojdiile sunt încă calde, se pot întrebuința la curățitul sticlelor și a paharelor în cari au fost materii grase: unsoare, unt și altele. Sticlele cari au miros de benzină și de petrol încă se curăță bine cu drojdiile de cafea, așa că nici nu mai miroase. Cu drojdiile de cafea se pot curății și covoarele și ciorapii de mătăasă neagră.

Cețiți „UNIREA POPORULUI“

Leac pentru caii cari svârli cu picioarele

Calul nărăvaș, care svârle cu picioarele, trebuie așezat într'un loc mai strâmt, ca să nu se poată mișca mult într'o parte și alta. Se umple un sac cu paie, să leagă la gură și se atârână la grindă așa ca să-l lovească la genunchii dinapoi. Calul începe să lovească sacul cu picioarele până ce se obosește. După o vreme calul se lasă de acest nărav rău.

Cum se poate face pielea albă

Se pune în apa de spălat, în fiecare dimineață câte un pumn de făină de mălai. Spălându-ne cu apa aceasta pielea se face albă și fragedă.

Câți șomeri sunt în lume. După un calcul al directorului Oficiului Internațional al Muncii, dl Harold B. Butler, dela Geneva, pe lumea întreagă se află cam 25-30 milioane șomeri, adică lucrători fără lucru. Dacă socotim de fiecare șomer cel puțin câte o soție și câte 2 copii, ar urma ca în lumea întreagă să fie cam 120 milioane de oameni peritori de foame.

Mai multora. Vă rugăm timbrați îndeajuns scrisorile pe cari ni le trimiteți, căci pentru scrisorile netimbrate îndeajuns nu plătim pe-deapsa ci le respingem.

Păr. arhidiacon Alimpiu Coste, Ceheleu. Cursul de cantori ține de regulă șase luni. Candidații trebuie să aibă cel puțin 4 clase primare; nu primesc nici un ajutor ci se susțin din al lor propriu. Au fost primiți până acuma și cu defecte corporale. Capul lucrului e să nu fie doi candidați din aceeaș parohie, ca pe urmă să facă revoluție între credincioși, o partidă trecând la neunire, cum s'a mai întâmplat și prin alte părți ardelenene. La concurs sunt preferiți cei ce știu citi mai bine, atât cu litere latine cât și cu de cele cirilice, precum și cei ce au cel mai bun auz și cea mai frumoasă voce. Încă nu se știe nimic sigur despre noile cursuri. La vremea sa vom publica în gazetă începutul acestor cursuri.

Cetitorului din Bilbor. Știrea trimisă nu se poate publica.

Mai multor poporeni din Axente Severu. Mai mult decât atâta n'am putut publica.

Dlul Ioan Pop, cantor Seini. Neavând la redacție gazeta ungurească „Erdély Lapok“, nu putem publica ceea ce doriți. Trimiteți-ne-o și vom publica o.

Trufașiu Virgil, preot Sudrău. Am primit suma de 305 Lei și Vă mulțumim. Sunteți achitat până la 31 Dec. 1931.

Sabin Voin, preot, Valea-Lupului. Am primit articolele trimise precum și suma de 200 Lei. Am reținut ce-a fost pentru noi, iar suma de 100 Lei și un articol le-am dat „Unirii“. Abonamentul Dvs. la noi este în restanță pe anul curent cu 120 Lei.

Moiea Teodor, Sântu. Suma de 180 Lei am primit-o cu data de 25 Aug 1932 și noi am confirmat primirea la posta gazetei în nr. 38 al foii. — Mai aveți de achitat 167 Lei pe anul curent 1932. — Numerii ce nu i-ați primit, i-am trimis azi. Nu știm din ce cauză nu o primiți regulat, noi o expedim de Joi și Vineri pentru ca să o primiți Duminică. Căutați la postă poate acolo să fie vina. Dacă totuși nu o primiți, scrieți-ne pentru ca să reclamăm noi.

Am primit câte 180 Lei dela următorii: Bucur Șogan, Of. parohial Cămpeni, Rugan Dumitru, Rusu Ioan, Bărbuș Dumitru.

Câte 100 Lei: Miclea Ioan, Notariatul Cercual Făget, Găurean Ioan I. Alexandru, Turț Vasile.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Alte sume: Vicaș Dionisiu 540; Boteanu Ioan 209; Socol Onisie 95; Regeș Vasile 360; Anghi Gheorghe 355; Tămaș Vasile I. Nicolae 45; Of. parohial Marin 90; Spinean Ioan 50; Muntean Nicolae 135; Varga Ștefan 300; Hângău Matei 200; Valeriu Gregoriu Sima 30; Moldovan Iust n 200; Rev. Augustin Tatar 990; Dedian Alexandru 160 Dr Paul Lauran 90; Silaghi Gregoriu 60; Gheorghel Victor 3170.

Mihail Gazdac, profesor, Turda. Am primit suma de Lei 90. — Mai aveți de plată Lei 90 — pe jumătatea a doua a anului curent.

Dr Eugen Trața, Reghin. Am primit suma de 360 Lei. Sunteți în restanță cu 60 Lei pe 1931 și anul curent.

Redactor: IULIU MAIOR.

Reuniunea Femeilor Române gr. cat din Blaj

Nr 9—1932

Convocare

Membrele Reuniunii Femeilor Române gr. cat. din Blaj sunt invitate să participe la

Adunarea generală ordinară

care se va ținea *Duminică, în 11 Decembrie 1932*, la ora 4 după masă, în Sala de gimnastică a Liceului de băieți din loc

PROGRAMA ADUNĂRII:

1. Cuvânt de deschidere.
2. Delegarea alor 3 membre din adunare pentru verificarea procesului verbal.
3. Raport general despre activitatea Reuniunii dela ultima adunare încoace.
4. Raport despre averea Reuniunii și stabilirea noului buget.
5. Delegarea comisiilor pentru revizuirea rapoartelor și înscrierea de membre.
6. Raportul comisiilor și absolvirea vechiului comitet.
7. Alegerea noului comitet pe un period de 3 ani.
8. Eventuale propuneri.

Ca în toți anii, în legătură cu adunarea generală se aranjează o *serbare familială*, la care, precum și la adunare, sunt invitați cu căldură toți cei ce se interesează de scopurile Reuniunii. Blaj, la 16 Noemvrie 1932.

Anastasia Pop
prezidentă

Alex. Lupeanu
secretar

Calendarul dela Blaj pe 1933

Cetitorii gazetei noastre să știe că se află sub tipar și va ieși în curând

Calendarul dela Blaj pe 1933

cu material foarte bogat și felurit, pe înțelesul tuturor. Vom avea în acest calendar și o mulțime de chipuri interesante, din țară dela noi și din toată lumea.

Prețul va fi pentru toate pungile, potrivit cu lipsurile de azi

Nimeni să nu-și cumpere alt calendar, decât pe cel dela Blaj, care este o veche cunoștință a cetitorilor de prin sate.

Comandați cartea de rugăciuni

Lăudați pe Domnul

dela Of. parohial român unit din Arded, j. Satu-mare. Cuprins bogat 236 pagini, format mic.

Prețul în legătură de până 30 Lei, legăt. de piele 60 Lei. (103) 6-6